

le zaradi tega omeniti, kër mu ga je
stavil in diktiral general kle-
kalcev. In edino zaradi tega se s tem
vorom pečamo!

Miha je tako zaradi „lepšega“ nekaj o
teti govoril. Potem je ponavljal znane laži o
podarstvu štajerske dežele. Ni pa pove-
l, da so njegovi komandanti, slovenski
erikalci, štajerski deželni zbor
zbili, da so s tem štajerskega kmeta
rob propada in obupanja pri-
ali, da so mu takorekoč oropali pod-
re in ga izročili najhujši bedi! Tega Miha
povedal, kër tega ni smel povedati!

Povedal pa tudi marsikaj družega ni. Tako
govoril o uradniških plačah in je tako kričal,
or da bi vsak sodnijski šribar par stotakov
mesec zaslužil. V resnici je danes mnogo
ih uradnikov, ki zaslužijo razmeroma manj,
vaški hlapci. Sicer pa tudi mi radi priznamo,
so plače visoki uradnikov
ogo prevelike. Vzemimo le slovensko-
kikalnega poslanca profesorja dr. Verstovška;
vživa plačo kot poslanec, ima lepe dohodke
klerikalne stranke in dobiva poleg tega lepo
lo od države kot c. k. profesor, pa če kaj
la ali ne. Gospod Brenčič, šribarjem ne
močite skorje kruha, klerikalnim profesorjem
plačite kolačo v usta! Pa še nekaj treba
meniti. Ali ste, g. Brenčič, že kedaj proraču-
n, koliko plačuje kmet — duhovnikom?
jim plačuje kot navadni davkoplačevalec;
iz krvavega denarja vbojih davkoplačeval-
dobivajo žegnani gospodje mesečno svoje
plačo. Drugič plačuje kmet duhovnikom še
bej ob vsaki priliki (pri krsti, birmi, spo-
poroki, pogrebu itd.) Tretjič jim plačuje s
da mora njih poslopja, njih hiše, hleve,
graditi in vzdrževati. In četrtič jim še
plačuje vsled požrešne, oderuške in brezsrčne
arce.“ Slavní poslanec Miha, — ako ste res
stopnik kmetov“, zakaj pa vsega te-
v državni zbornici povedali
ste? Saj je bila Brenčičeva družina enkrat
klerikalna in ima gotovo v svojem spominu
mogo slučajev duhovniškega oderuštva, ki bi
dali navesti. Ali mi vemo, zakaj je Miha o
mu molčal, — moral je molčati, kajti
benta trobi le tisto, kar muzikant v njo
loslej

Naš Miha pa je v državni zbornici tudi o
govoril, da so c. k. uradniki na spodnjem
vedno jemali večidel Nemci in da vsled tega je-
mestna ljudstva ne razumejo. Ej, Mihče, kdo pa
da je jezik razume? Svojo glavo gremo staviti,
tingu, Miha od 100 slovenskih ediktov in razglasov
eskih sodnj niti 5 ne razume! Zadnji šri-
bajer na spodnještajerskih sodni-
vrobna pravilnejšo v uradu po-
vlasti
bno slovensčino nego Brenčič.
beljski dialekt ni vzor slovensčine! Miha
v prvi vrsti premisli, da jo on zadnji, ki bi
lo neizobraženosti drugih govoriti. Potem
naj pomisli, da pride stotero slovenskih
stovov prositi, naj se jim slovenske oblasti
v dr- na nemško prestavi, kër jih slovenske ne
litični mejo. In Miha naj tudi to premisli, da o
dobro niti deset stavkov ne zna
a „izpregovoriti, brez da bi rabil
om iz-ške besede. Toliko zapeljanemu rev-
n res, v tej zadevi!

igršim Miha pa je tudi na komando političnega
je ena nekaj o septembarskih dogodkih leta 1908
raj ta letal. Jezil se je — zaradi svojega čednega
smejli. Ta brat je namreč takrat rogovilil, se je
kadar epaval s stražniki, jim je trgjal cesarske me-
ničičev je raz prs in je bil vsled tega na daljšo
sinko to obsojen. Postava velja ravno za
mi se kogar, za Brenčiča in za Cucka! Bahači in
pečati, stazi, ki so na troške davkoplačevalcev ptujo.
o. Alija okrajja bogastvo pridobili, so pred postavo
brenčičako vredni kakor zadnji berač. In Miha se
vsaka ved tega le grozovito osmešil, ko je
so po-ega čednega bratca v državni zbornici zago-
naterejal. Brat je svojo kaznen sedel in niti sv.
rame-er mu je ne odvzame. Miha pa naj bi po-
zbor-til, da gnoj tembolj smrdi, čimbolj se ga
adraneja... Da je Brenčič, — pardon: gospod
“, ne-mni poslanec Miha Brenčič iz Spuhlja, —
oblika, vsem temu še gorostasno lagal, to pač
e smešno; saj je hodil vendar v klerikalno šolo
trobi,

in klerikalna stranka bi brez laži že davno
poginila. . . .

To je bila torej „Jungfernrede“ Brenčiča.
Vprašajmo le eno: kaj je koristil Miha s tem
svojim več kod neumnim „govorjenjem“ svojim
volilec? Kaj imajo kmetje od tega „govora“?
Mislimo, da je odgovor prav lahek: Volilci
Miha Brenčiča so dosegli, kar so
hoteli, — tisti pa, ki so proti Bren-
čiču volili, morajo trpeti zaradi
neumnosti od prvakov nahujskane
množice. . . .

V vsaki hiši

lahko izostanejo, va-
like neprijetnosti pral-
nega dneva, ako se namočijo perilo že na
predvečer s pralnim praškom ki popolnoma
izloči vso nesnago.

Pralni prašek je
predmet zaupanja,
kajti lahko je ponar-
ejen in težko je
ponaredba dognati.
Ako kupite izdelek trdke, katere Vam za
pristnost jamči, tedaj bodele gotovo prejele
zanesljivo pralno sredstvo. Ponarejeni pralni
praški (prah iz mila) sicer tudi dobro
čistijo, a uničijo v kratkem času vsako perilo.
Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek je
vsekakor

Schichtov
pralni ekstrakt „Ženska hvala“.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. Danes dne 6. no-
vembra je bil pri nas živinski sejem. Zopet en-
krat se je pokazalo, koliko živine ima naš okraj
in kako lepo živa so naši kmetje prignali. Ali
žalibog ni bilo kupca, ker ni prišel nobeden
Nemec. In Nemci so vendar prvi kupci za našo
živino. Kje so pa zdaj prvaški učitelji in iz
Kranjskega privandraní dohtarji? Ti se pač le
na volišču za nas kmete brigajo. Na celem sejmu
nismo opazili niti enega Kranjca, pa tudi nobe-
nega kaplana z debelo denarnico. . . . Zato pa,
dragi kmet, ako pride kedaj prvaški agitator te
nadlegovati, pokaži mu odločno pot, ki vodi na
Kranjsko!

Več kmetov iz okraja.
Sv. Trojica Slov. gor. Ker „Slov. Gospodar“
ne more nehati s svojim psovanjem na „Štajer-
cijance“, smo primorani se iz naše rezerve ven-
dar enkrat vzdigniti, kajti mi lahko tem lažnjiv-
cem vedno z mirnim srcem nasproti stopimo.
Vendar pa ne vemo, ako ne bode našim nasprot-
nikom toplo postalo, če bode njih lažnjivo delo
razkrinkano. Ne bi se nam vredno zdelo odgo-
varjati, pa ljudstvu se morajo oči odpreti, ker
drugače še bi se lahko reklo, da je krivda na

naši strani. Kakor je vsem domačinom znano,
je enostranska hujskarija v naš prej mirni kraj
s Kranjci sem privandrala. Ti kranjski hujskaci
so prinesli seme prepira in sovraštva med nas.
Začeli so s vsemi sredstvi proti nam delovati,
in ker nam v resnici le samo dobro morejo
očitat, so se obrnili na pot laži in obrekovanja.
Imamo tisoč dokazov, vendar bomo sedaj le
njih najnovejše lumparije našeli. Glavna oseba
pri teh napadih, na katero ti hinavci streljajo,
so naš župan g. Ferdinand Gollob, ker seveda,
ako se hoče v trdnjavo, se mora najprej duri
ali zid prelomiti. Ja trojiško trdnjavo bi radi
razrušili. No gospodje, če vam le ne bode
„grozdje prekisló“. Vaša sredstva pa niso več
poštena, za te naravnost imena ni več. Treba
nam je samo zadevo streljanja pregledat, za
katerega niste dovoljenja imeli. Ko so tedaj vaši
možaki šli, ste rekli, da so temu g. Gollob krivi.
Saj ste ja v občini Spodnji Porčič streljali, ka-
teri župan je v svoji nevednosti postav zato
dovoljenje dal. Župan pri Trojici pa nima v
Sp. Porčiču kaj za govorit. In teh postav tudi
niso pri Sv. Trojici delali. Zakaj tedaj tako
nesramno lažete? Odgovorite nam! Samo za-
tegadelj, da bi poštenje, katerega imajo pri
naših ljudeh ta gospod, podkopali. Ali laž ima
kratke noge. Zakaj je imel eden teh kranjskih
privandrancev dne 18./VIII. slovensko zastavo
isobešeno? Ste pa vendar mislili, da se bode
kdo črez to jezil in vam zastavo prepovedal. Ali
motili se ste. Mi smo vas lepo na miru pustili,
vi pa ste nas napadli, ko ste pri veselici
rekrutov nemške zastave zagledali. In mi smo
se zopet smejali, ker tokrat je vaš račun pa
narobe šel. Ali lažnjivci ste in bodele to ostali.
Napadli ste v vaših časopisih zopet g. Golloba,
kateri pa pri tej celi stvari še mezinca ganil
ni. Pisali ste takrat od potresov, kateri bodo
črez trg prišli. Nam se pa vidi, da je v vaših
možganih že vse raztrešeno! Gospodje, ste s tem
potresom morebiti volitvo pri posojilnem društvu
mislili? Ja vsled te volitve morate vendar en-
krat izprevideti, da vas je ljudstvo že spoznalo in
da vsak kmet dobro ve, da je vaša cela agitacija
samo laž. Bila je ta volitva vsem privandrancem
dober dokaz, da trojiški delavec, obrtnik in kmet
ni slamnati mož, katerega bi lahko sem in tja
stavil, ampak da dobro ve, kje je nepolitično
delo za njegov blagor. Gospod doktor, ali Vam
ni žal za tiste kronice, katere ste izdali, s ka-
terimi ste si hoteli za Vas večino kupiti? Ali
Vas ni sram, da ste si prvaki glasove kupovali,
pa vkljub temu komaj nekaj števila skupaj
zbrali? Ja koliko britkih besed ste slišali in
Vaša cela garda Vam ni mogla jih odvzeti. Mi-
slimo, da Vam bode dan te volitve ostal v več-
nem spominu, da se bodele začeli pri nas ob-

Od vojske.

K raznimi slikami, ki smo jih z ozi-
rom na italijansko-turško vojsko že pri-
nesli, objavimo danes še eno. Naša da-
našnja slika kaže gubernorjevo palačo v
mestu Benghasi po bombardiranju od
strani laških vojnih parnikov. Lepo po-
slopje bilo je precej hudo poškodovano,
kakor sploh vsa poslopja v tem mestu.
Spodaj vidimo vojake, ki na dromedarju
prinašajo strelivo v od mesta oddaljene
tripoličanske kraje. Kakor znano, so ka-
mele najbolj zanesljive, krepke in pohlevne
domače živali za te puščave. Vojska sama
postaja vedno bolj krvava in tuda.

Der Gouverneur Palast in Benghasi
nach dem Bombardement.

Militärtransport ins tripolitanische Hinterland
Bilder vom Kriegsschauplatze.

kmeti

koledar

kupil?

Za 1. 1912

Ali si že